

— Καί μοῦ τὴν ἔκρυντες τόσον καιρόν ;
 Ὁ Ἐγμὼν ἐλησμόνει πολλάκις ὅτι ἦτο νέος — εἶχε
 δηλαδή τὸ κυριώτερον ἐλάττωμα τῶν νέων.

— Κύριοί μου, ἐπρόσθεσεν ἔπειτα ἐσπευσμένως, ἐγὼ
 βιάζομαι ν' ἀναχωρήσω· πρὸ δέκα λεπτῶν ἔλαβον ἐπι-
 στολὴν κατεπείγουσαν, ἀλλ' ἀναχωρῶ πολὺ εὐχαριστη-
 μένος ὅτι εἴσθε φίλοι — καὶ εἰς τί μέρος Κύριε Κόμη ;

— Εἰς Παρίσιους.

— Ὡ! εἰς τὴν πόλιν ὅπου τὸ πᾶν εἶναι φίλος, ἀρκεῖ
 νὰ ὀμιλῇ τις γαλλικὰ, ὡς γνήσιος γάλλος — ἐννοῶ,
 ἐννοῶ· εἰς τὴν ἐπιστροφὴν μου Κύριε Διόρη θὰ μεῦ τὰ
 εἰπῆς ἔλα, ἀληθινά;

— Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν σας, κύριε Βαρῶνε, ἀπήντησα
 με φωνήν, ἥτις ἐσήμαινε σχεδὸν « ὑγειαίνει. »

— Ὑγειαίνετε Κύριοι! ὑγειαίνετε.

Καὶ ὁ Βαρῶνος ἐπήδησεν ἔξω τοῦ θαλάμου, ὡς ἂν ἡ
 παρουσίᾳ τοῦ κόμητος νὰ τῷ ἐνέπνεεν εἰδὸς τι φόβου ἢ
 ἀναγκάσεως καὶ ὀργῆς.

Ἦκούσθη μετ' ὀλίγον ὁ κρότος τῆς ἀμάξης του.

(ἀκολουθεῖ.)

ΧΩΡΙΚΟΙ ΤΗΣ ΙΣΛΑΝΔΙΑΣ.

Κατὰ τὸ ἔτος 861, πειρατὴς Νορβεγὸς δνόματι
 Ναδὸδ, διευθυνόμενος πρὸς τὰς νήσους Φερὸν καὶ
 καταληφθεὶς αἰφνιδίως ὑπὸ τρικυμίας. ἐρρίφθη ἐπὶ ἀ-
 γνῶστοις παραλίων· ἦσαν δὲ ταῦτα ἡ Ἰσλανδία. Με-
 τὰ δέκα ἔτη, πολλοὶ οἰκογενεαὶ εὐγενῶν καταπιεζό-
 μεναι ἀπὸ τὸν δεσποτισμὸν τοῦ Ἀράλδου ὠραίων ἔ-
 χοντος τὴν κόμην, ἐγκατέλειψαν τὴν Νορβηγίαν καὶ
 κατέφυγον ἐπὶ τῆς νεωστὶ ταύτης ἀνακαλυφθείσης πα-
 ραλίας, ἣν πρῶτον ἀπεκάλεσαν Γῆν Χιόνος καὶ εἶτα
 Γῆν Παγετοῦ (*Is glau; land, terre*). Ἀπαντες οἱ
 πρόσφυγες οὗτοι διεμοιράσθησαν ὡς δορυκῆτορες τὴν
 γῆν ἐρ' ἣς ἀπεβίβασθησαν, σχηματίζαντες εἰδὸς τι
 ἀριστοκρατικῆς κυβερνήσεως ἐχούτης ἀνώτατον ἄρ-
 χοντα πρέσβρον ἐκλεγόμενον ἰσοβίως ὑπὸ τοῦ λαοῦ.
 Ἀλλὰ φιλόδοξοι ἀντιζηλῆται ἔφερον προσκόμματα εἰς
 τὴν Κυβέρνησιν ταύτην. Ἐμφύλιοι πόλεμοι ἠράνισαν
 τὴν Ἰσλανδίαν. Ἡ δυστυχὴς αὕτη χώρα βασιανιζομέ-
 νη οὕτω ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς διχονοίας, καταρθεиро-
 μένῃ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῆς καὶ καταστρεφόμενη
 ὑπὸ τῶν ὑπαιστιῶν, ἀπεδιόξεν ἄρ' ἐκταῆς τὴν δημο-
 κρατικὴν ἐλευθερίαν καὶ ὑπετάγη εἰς τὴν κυριαρχίαν
 τῆς Νορβεγίας. Κατὰ δὲ τὴν δεκάτην τετάρτην ἑκα-
 τονταετηρίδῃ, ἠνώθη μετὰ τῆς Δανιμικῆς, εἰς ἣν καὶ
 σήμερον ἀκόμη ἀνήκει. Τοιαύτη εἶν' ἐν περιλήψει ἡ
 πολιτικὴ ἱστορία τῆς νήσου ταύτης τῆς Ἰσλανδίας,
 τόσῳ ὀλίγον γνωστῆς μέχρι τοῦδε, καὶ ἡ ὁποία μο-
 λαταῦτα παρέχει εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ περιηγη-
 τοῦ καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην τῶν φυσιολόγων, τοσαῦτα
 ἀξιόθια ἀντικείμενα, τοσαῦτα πρὸς μελέτην περὶ ἐρ-
 γα πράγματα.

Ἡ νῆσος αὕτη εἶναι μεγάλη, μεγαλητέρα ἀπὸ τὴν

Δανιμικίαν καὶ τὸ Ὀλστιάιν, καὶ μολαταῦτα μόλις
 ἐμπεριέχει 50,000 κατοίκων· λέγουσιν ὅτι ἄλλοτε εἶχε
 διπλάσιον αὐτῶν ἀριθμὸν· ἀλλ' ἡ ἀκρασία τῶν ὠρῶν
 τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὰ ἡφαίστεια, ἡ πανώλης, ὁ λιμὸς ἡλάτ-
 τωσαν ἀκαταπαύστως τὸν ἀδύνατον τοῦτον λαόν. Ἐκ-
 τὸς τούτων, ἡ ἀπέραντος αὕτη γῆ δὲν ἀξίζει καθ' ὅλην
 αὐτῆς τὴν ἔκτασιν μίαν τῶν ὠραίων πεδιάδων τῆς
 Βῶς, μίαν κοιλάδα τοῦ Λείγτρος (Loire).

Δὲν φαίνονται πανταχόθεν εἰμὴ γυμνά καὶ ξηρὰ
 ὄρη, ἀγροὶ καλυπτόμενοι ὑπὸ παχέως φυλώματος
 λάβας, ἢ ἑλῶν. Οὐδ' ἐν δένδρον, οὐδ' ἐν φυτὸν, οὐδ'
 εἰς στάχυν βρίζης ἢ βρόμου. Ἀπὸ διάστημα εἰς διά-
 στημα ἀπαντᾷ τις χλόην περικλειομένην ἐντὸς χον-
 δροῦ τείχους, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἀνίσταται καλύβη
 ἐκ πηλοῦ στεγασμένη με χόρτα. Δὲν ἔχει εἰμὴ μίαν
 στενὴν θύραν δι' ἣς εἰσέρχονται κύπτοντες, σκοτεινὴν
 θυρίδα ἐκατέροθεν καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς στέγης ὁπῇ διῆς
 ἐξέρχεται ὁ καπνός. Τὸ οἶκημα τοῦτο διαιρεῖται εἰς
 πέντε ἢ ἑξ χωρίσματα· ἐδῶ εἶναι τὸ μαγειρεῖον, ἐ-
 κεῖ τὰ τρέφιμα, μακρύτερον τὸ σιδηρουργεῖον, καὶ
 τέλος ὁ σταυλός. Τὸ οἶκημα τοῦτο εἶναι χαμόγειον,
 τὰ τεῖχη αὐτοῦ εἰσι γυμνά· τὸ ψύχος δὲν εἰσέρχεται
 ἐν αὐτῷ, ἀλλ' ὑγρασία δυσώδης δὲν ἐκλείπει ποτέ.
 Τοιαῦτα εἰσι τὰ καταλύματα τοῦ χωρικοῦ τῆς Ἰσλαν-
 δίας· εἶναι πτωχὸς καὶ ὑπόμων, φίλεργος καὶ ὀλιγαρ-
 κής· μόλις συλλέγει ὀλίγον χόρτον ἀπὸ τῶν ἀγρῶν
 τὸν ὁποῖον καλλιεργεῖ, καὶ με αὐτὸ τρέφει τὸν χειμῶ-
 να ἀγελάδας τινας καὶ ἓνα ἢ δύο ἵππους· τὰ λοιπὰ
 ζῶα βίσκουν εἰς τὴν χιόνα, ἢ τὸ βρούον τῶν ὀρέων.
 Τὸν χειμῶνα, κατὰ τὰς μακρὰς ἐκείνας σκοτεινάς
 καὶ ψυχρὰς νύκτας τῆς Ἰσλανδίας, ἀλιεύει, τὸ δὲ προῖν
 τῆς ἀλιείας του ταύτης πρέπει νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς ὅλας
 τὰς ἀνάγκας του· ξηράνει τοὺς ἰχθύας ἵνα πώλησῃ αὐ-
 τοὺς, καὶ δὲν φυλάσσει διὰ τὸν ἐαυτὸν του εἰμὴ τὰς
 κεφαλὰς τῶν ἀντακίων ἢ ἄλλων. Τὸ ἔαρ ἀποβιβά-
 ζονται εἰς τὸ παράλιον οἱ Δανοὶ ἔμποροι, καὶ ὁ πτω-
 χὸς ἀλιεὺς φέρει εἰς αὐτούς· τοὺς ἰχθεῖς, τοὺς μετὰ
 τοσούτου κόπου κεκτηθέντας, τὰ ὑπὸ τῆς συζύγου του
 προητοιμαθέντα τεμάχια λίπους καὶ τὸ ἔριον ὅσον
 ἀπὸ τὰς ἀγέλας αὐτοῦ συλλέγει. Εἰς ἀνταλλαγὴν δὲ
 λαμβάνει τὴν σίκαλιν, τὴν ζάχαριν, τὸ οἶνον πνευμα
 καὶ ἅπαντα τὰ ἀναγκαζιόντα αὐτῷ ἐνδύματα. Τὸ θέ-
 ρος ἀπέρχεται καὶ εἰς δευτέραν ἀλιεῖαν, θερίζει τὸν ἀ-
 γρόν του, τὸν δὲ λοιπὸν καιρὸν καταγίνεται εἰς τὴν
 ἀπείργατιν τῶν ἐργαλείων καὶ τῶν ἀναγκαζιόντων αὐ-
 τῷ σκευῶν. Ἡ σύζυγος αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἐργαζο-
 μένη μετὰ ζήλου, κλῶθει τὸ ἔριον, κατασκευάζει τὸ
 διὰ τὰ ἱστία πανίον, ἐπιμελεῖται τὴν οἰκίαν καὶ τὰ
 τέκνα αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἅμα μεγαλώσωσι συνουθεύου-
 σι τὸν πατέρα των εἰς τὴν ἀλιεῖαν, διδασκόμενα ὑπ'
 αὐτοῦ τὴν ξυλουργίαν καὶ τὴν σιδηρουργίαν. Ὑστερον
 ἀπὸ τὰ πολὺπονα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐργα των, ἡ
 μόνη τροφὴ τῶν δυστυχῶν τούτων ἀνθρώπων εἶναι
 κεφαλὰ ἰχθύων ξηρανθείσαι εἰς τὸν ἥλιον καὶ τριμέ-
 ναι, ὀλίγος ταγγὸς βούτυρος καὶ εἰδὸς τι ζωμοῦ κα-
 τασκευασμένου με ἄλειρον σιγάλεως· δὲν πίνουν εἰ-
 μὴ ὕδωρ ἀναμεμιγμένον μετὰ γάλακτος, καὶ εἰς μόναν
 τὰς ἐπισήμους περιττάσεις ἐν ποτῆριον οἶνον πνεύμα-

τος ἡ κακίστου ζύθου. Καὶ μολταυτα εἰσὶ ῥωμα-
λαῖοι, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν εἰσὶ συνήθως· ἀξιοπαρα-
τήρητοι διὰ τὴν κομψότητα τοῦ ἀναστήματός των
καὶ τὴν ζωηρότητα τοῦ προσώπου των.

Ἄπαντες οὗτοι οἱ χωρικοὶ Ἰσλανδοὶ ζῶσιν ἀπομα-
μακρυσμένοι ὁ εἷς τοῦ ἄλλου, καὶ ἐκαστὴ οἰκία παρι-
στὰ χωριστὴν κώμην. Ἐνίοτε διατρέχει τις ἑπτὰ
λεῖγας χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ τοιαύτην, καὶ ὁσάκις εὐρε-
θῶσι τρεῖς ἢ τέσσαρες τοιαῦται οἰκίαι πλησίον ὁπώ-
σοῦν ἢ μία τῆς ἄλλης, τότε λαμβάνουσι τὸ ὄνομα πό-
λεως. Φαίνεται ὅτι οἱ Ἰσλανδοὶ ὥς ἐκ τῆς τοιαύτης
μεμονώσεως ὀλίγην ἔχουσι κλίσιν διὰ τὴν μουσικὴν·
δὲν καλλιεργοῦσι δὲ αὐτὴν διότι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦν-
το συναυλία, συναθροίσεις, δημόσιαι τελεταί. Δὲν
ζωγραφίζουσιν ἀλλὰ σκαλίζουσιν ἐπιτηδείως σκευὴ τι-
να αὐτῶν, καὶ ἔχουσι διακεκριμένην κλίσιν διὰ τὴν
μελέτην. Μολονότι δὲν ἔχουσι προκαταρκτικὰ σχο-
λεῖα, πάντες ἡξεύρουσι ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γρά-
φωσι· καθήκον τῶν μητέρων εἶναι νὰ διδάσκωσι τὰ
τέκνα των· καὶ ἐκπληροῦσι τοῦτο μετὰ πλείστον ζή-
λου καὶ ἀγχινοίας. Τὸν χειμῶνα, κάθεστέρως, αὐταὶ
παραδίδουσι τὰ μαθήματά των· κάθε ἐσπέραν οἱ κά-
τοικοι τῆς Ἰσλανδικῆς καλύβης συνέρχονται περίξ ἡ-
μιφέγγοντος λύχνου καὶ ἀναπαύονται ἀναγινώσκον-
τες τὰ παλαιὰ ἐθνικά των διηγήματα, τοὺς σάγας
των. Ἡ Ἰσλανδία ἐγέννησε πολλοὺς σοφοὺς ἄνδρας,
καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἐνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος εἶχε
λατινικὰ σχολεῖα. Οἱ Ἰσλανδοὶ ἱεροεῖς εἰσὶ πεπαιδευ-
μένοι, καὶ δὲν εἶναι σπάνιον νὰ εὑρῇ τις μεταξὺ τῶν
χωρικῶν ἄνδρας ὁμιλοῦντας ὁπωσοῦν καλὰ τὴν λατι-
νικὴν καὶ τὴν δανικὴν γλῶτταν.

Οἱ Ἰσλανδοὶ διατηρήσαντες τὰ ἔθιμα καὶ τὰς πα-
ραδόσεις τῶν προπατόρων των, διετήρησαν καὶ τὴν πα-
λαιὰν αὐτῶν ἐνδυμασίαν. Ἡ τῶν ἀνδρῶν εἶναι ἀπλου-
στάτη, καὶ παρομοιάζει πολὺ μὲ τὴν ἐνδυμασίαν τῶν
χωρικῶν πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς Γαλλίας· σύγκειται δὲ
αὕτη ἀπὸ ἐριούχου στρογγύλου χιτῶνιον στενὸν καὶ
ἄνευ ἐπιτραχήλου, ὑπενδύτην κεκοσμημένον μὲ με-
τάλλινα κομβία, βρακίον βραχυρόσου ἐριούχου, εἰς ὃ
προσθέρηται μέγα ζεῦχος ἐξ ἐρίου περικνημίδων. Ἐ-
χουσι τὴν κόμην μακρὰν καὶ φέρουσι πῖλον πλατεῖαν
ἔχων τὴν περιφέρειαν.

Ἡ ἐνδυμασία τῶν γυναικῶν εἶναι πολυτελεστέρα
καὶ κομψότερα. Τὰς ἐργασίμους ἡμέρας φέρουσι συ-
σφιγτικῆρα ἐκ μέλανος ἐριούχου, στενῶς συνδεμέ-
νον, ἐσθῆτα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος πλατεῖαν καὶ
πολλὰς ἔχουσιν πτυχάς· τὰ σινδάλιά των, εἶναι, ὡς
τὰ τῶν ἀνδρῶν, ἐκ διπλοῦ προβατείου δέρματος, προ-
σαρτώμενα ἐπὶ τοῦ ποδὸς δι' ἱμάδων. Ἀπλώνουσιν ἐπὶ
τῶν ὤμων των τὴν μακρὰν κόμην των, φέρουσι ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς μικρὸν ἐριούχον κεκούφαλον ἔχοντα μα-
κρὰν ἐκ μετὰξης χροσόν. Τὰς ἐορτάς ἢ ἐσθῆς των
κοσμεῖται ἐξ ἀργυρῶν κεντημάτων καὶ σειρῶν κατυφέ·
τὰ ἐκ προβατείου δέρματος σινδάλιά των ἔχουσι ῥο-
δοειδῆ κοσμήματα· φέρουσι ζῶνην ἀργυρᾶν, συσφιγ-
κτικῆρα πλήρη ἀργυρῶν σειραδίων, περιλαίμιον ἐκ με-
τάξης, καὶ ἐπιτραχήλιον κεντημένου κατυφέ. Κατὰ τὴν
τοιαύτην ἡμέραν κρίπτουσι τὴν κόμην των, περικα-

ΚΕΚΑΣ

λύπτουσι τὴν κεφαλὴν μὲ μεταξωτὸν μανδύλιον, ἄνω-
θεν τοῦ ὁποῦ ὑφύεται σειρὰ μαζαλισθέντος πανίου,
τὸ ὁποῖον κλίνει πρὸς τὰ ἔμπρός. Ἄπαντα τὰ κεντή-
ματα ταῦτα, ἅπαντα τὰ ἀργυρᾶ ταῦτα κοσμήματα,
ἡγοράσθησαν ἐκ τῶν προϊόντων τῆς ἀλείας. Ἄλλ' ἂν
οἱ πτωχοὶ Ἰσλανδοὶ τοσαῦτα δαπανῶσι διὰ νὰ ἐνδύ-
σωσιν οὕτω τὰς γυναῖκάς των, τοῦλάχιστον, ἀφοῦ ἄ-
παξ ἀποκτήσωσι τὴν ἐπίσημον ταύτην ἐνδυμασίαν, αἱ
γυναῖκες των τὴν διατηροῦσι· μεταδίνει δὲ αὕτη ἀπὸ
μίας εἰς ἄλλην ἑκατονταετηρίδα ἄνευ τροποποιήσεως
τινος, διότι δὲν ἔχουσι πρὸς καθιέρωσιν αὐτῆς, ἐφημε-
ρίδα τοῦ συρμοῦ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)